

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

11 листопада 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого Кривенка В.В.,
суддів: Гриціва М.І., Гусака М.Б., Коротких О.А., Кривенди О.В.,
Маринченка В.Л., Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б.,
Самсіна І.Л., Терлецького О.О., –

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом Марунчака Петра Романовича до Головного управління Пенсійного фонду України у Львівській області (далі – ГУ ПФУ, ПФУ відповідно), Львівського міського управління Головного управління Міністерства внутрішніх справ України у Львівській області (далі – ЛМУ ГУ МВС) про визнання відмови перерахувати пенсію протиправною та зобов'язання перерахувати пенсію,

в с т а н о в и л а:

У березні 2011 року Марунчак П.Р. звернувся до суду з позовом, у якому просив визнати протиправними дії відповідачів щодо ненарахування та невиплати пенсії, стягнути з ЛМУ ГУ МВС недоплачену одноразову грошову допомогу при звільненні зі служби та зобов'язати ЛМУ ГУ МВС здійснити перерахунок пенсії з урахуванням: щомісячної доплати за службу у нічний час; індексації грошового забезпечення; щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу у розмірі належного грошового забезпечення, з моменту її призначення – з 20 березня 2010 року.

На обґрунтування позову Марунчак П.Р. послався на те, що зазначені виплати мали бути включені до складу грошового забезпечення при нарахуванні одноразової грошової допомоги при звільненні зі служби та пенсії.

Личаківський районний суд міста Львова постановою від 7 серпня 2012 року позов задовольнив частково: визнав протиправним дії ЛМУ ГУ МВС щодо підготовки та подачі грошового атестату для розрахунку пенсії Марунчаку П.Р.; визнав право на врахування при обчисленні пенсії Марунчаку П.Р. доплати у розмірі 35 % посадового окладу за службу в нічний час, індексації грошового забезпечення та щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, одержаного військовослужбовцями та особами рядового та начальницького складу, з 12 вересня 2010 року; зобов'язав ЛМУ ГУ МВС нарахувати та виплатити Марунчаку П.Р. недоплачену одноразову грошову допомогу при звільненні зі служби з урахуванням доплати у розмірі 35 % посадового окладу за службу в нічний час, індексації грошового забезпечення та щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, одержаного військовослужбовцями та особами рядового та начальницького складу; зобов'язав ГУ ПФУ здійснити перерахунок пенсії Марунчаку П.Р. починаючи з 12 вересня 2010 року з урахуванням доплати у розмірі 35 % посадового окладу за службу в нічний час, індексації грошового забезпечення та щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, одержаного військовослужбовцями та особами рядового та начальницького складу. В задоволенні решти позовних вимог відмовив.

Львівський апеляційний адміністративний суд постановою від 9 жовтня 2013 року рішення суду першої інстанції скасував та ухвалив нове – про відмову в задоволенні позову.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 3 квітня 2014 року постанову суду апеляційної інстанції скасував та залишив у силі постанову суду першої інстанції.

Залишаючи без змін рішення суду першої інстанції, касаційний суд виходив із того, що оскільки позивач із січня 2009 по лютий 2010 року щомісячно отримував доплату за службу в нічний час, то така доплата підлягає врахуванню при призначенні пенсії за вислугу років, оскільки має постійний характер, а тому неврахування відповідачем зазначеної виплати при призначенні пенсії позивачу є неправомірним.

Суди встановили, що наказом від 19 березня 2010 року інспектора патрульної служби батальйону патрульної служби при ЛМУ ГУ МВС Марунчака П.Р. звільнено з органів внутрішніх справ у відставку.

Марунчаку П.Р. відповідно до Закону № 2262-ХІІ з 20 березня 2010 року призначено пенсію за вислугу років, при обчисленні пенсії до грошового забезпечення враховано: посадовий оклад, оклад за військовим званням, процентну надбавку за вислугу років у розмірі 35 % посадового окладу, середньомісячну суму додаткових видів грошового забезпечення за 24 місяці, у тому числі надбавку за високі досягнення або виконання особливо важливої роботи, премію.

У зв'язку зі звільненням у відставку Марунчаку П.Р. видано грошовий атестат, згідно з яким його грошове забезпечення складається з: посадового окладу, окладу за спеціальним званням, надбавку за вислугу років, надбавки за виконання особливо важливих завдань, у тому числі 57 грн 9 коп. нічних, 267 грн 10 коп. індексації, 345 грн премії.

Доплата за роботу в нічний час у розмірі 35 % посадового окладу, що становить 203 грн, при обчисленні пенсії позивачу в суму грошового забезпечення не включена як така, що не має постійного характеру.

У матеріалах справи наявні табелі роботи позивача з січня 2009 по лютий 2010 років, відповідно до яких він долучався до роботи у нічний час.

У заяві про перегляд судових рішень Верховним Судом України ГУ ПФУ, посилаючись на неоднакове застосування судом касаційної інстанції положень статті 43 Закону України від 9 квітня 1992 року № 2262-ХІІ «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (далі – Закон 2262-ХІІ), постанови Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2007 року № 1294 «Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» (далі – постанова № 1294), постанови Кабінету Міністрів України від 15 січня 2004 року № 44 «Про затвердження Порядку виплати щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу», постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 «Про затвердження Порядку проведення індексації грошових доходів населення», просить скасувати рішення суду касаційної інстанції та залишити в силі рішення апеляційного суду.

На обґрунтування наведених у заяві доводів ГУ ПФУ додало постанови Вищого адміністративного суду України від 23 лютого 2012 року, 16 січня та 22 травня 2014 року (№№ К-16975/09, К/9991/77346/11, К/9991/48666/12 відповідно), у яких суд касаційної інстанції дійшов висновку, що доплати за роботу в нічний час, у святкові дні та надурочні не є постійними і не підлягають врахуванню при призначенні пенсії за вислугу років та зазначив: «доплата від належної суми пенсії не є обов'язковим видом грошового забезпечення, оскільки її встановлення є правом керівника в межах виділених бюджетних асигнувань і є частиною суми пенсії, яка не включається до складу грошового забезпечення, з якого призначається пенсія, а тому неврахування органом ПФУ зазначених виплат при нарахуванні пенсії особі є правомірним».

Верховний Суд України вирішував питання про усунення розбіжностей у застосуванні статті 43 Закону № 2262-ХІІ і в постанові від 30 вересня 2014 року справа № 21-306а14 зазначив нижченаведене.

Частиною третьою цієї статті встановлено, що пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, та у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до пункту 1 постанови № 1294 грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу складається з посадового окладу, окладу за військовим (спеціальним) званням, щомісячних (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премії) та одноразових додаткових видів грошового забезпечення.

Додаток 26 до постанови № 1294 передбачає, зокрема, такий додатковий вид грошового забезпечення осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, як доплату за службу в нічний час у розмірі 35 % посадового окладу.

Аналіз зазначених норм матеріального права дає підстави вважати, що касаційний суд у справі, що розглядається, дійшов обґрунтованого висновку про те, що неврахування відповідачем доплати за службу в нічний час при призначенні пенсії позивачу є неправомірним, оскільки позивач отримував щомісячно таку доплату за

службу, а отже, вона мала постійний характер та підлягала врахуванню при призначенні пенсії за вислугу років.

Ураховуючи наведене та керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а:

У задоволенні заяви Головного управління Пенсійного фонду України у Львівській області відмовити.

Постанова є остаточною і не може бути оскаржена, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.